

Дзюбенко І. А. Психодидактика: від теорії до творчої діяльності / І. А. Дзюбенко // Актуальні проблеми сучасної психодидактики: філософські, психологічні та педагогічні аспекти: Матеріали Першої Міжнародної Інтернет-конференції, м. Умань, 27 квітня 2017 року // FOLIA COMENIANA : Вісник Польсько-український науково-дослідницької лабораторії психодидактики імені Я.А. Коменського / гол. ред. Осадченко І.І. – Умань : ФОП Жовтий О. О., 2017. – 85с.

Психодидактика: від теорії – до творчої діяльності

Розвинені держави світу в освіті орієнтуються на інтелектуальний і моральний розвиток підростаючого покоління, цілеспрямоване формування критичного і творчого мислення, на пізнавально-інтелектуальну компетентність учнів, на формування здатності швидкої соціальної адаптації в світі, що змінюється. Широке інтегративне поняття «розвиваюча освіта» вимагає застосування інноваційних педагогічних технологій, має особистісно-ціннісну спрямованість проектування нового типу розвиваючих освітніх середовищ, вимагає вдосконалених засобів і методів навчання і навчальних посібників нового покоління.

У психо-дидактичній парадигмі, у розвиваючій освіті все підпорядковано інтересам дитини, її потребам, закономірностям її розвитку. У продуктивних освітніх системах дитина сприймається як партнер по спільній діяльності: естетичній (А. Запорожець), ігровій (Д. Ельконін), навчальній (В. Давидов), розумовій (Г.Цукерман) тощо».

Пізнавально-інтелектуальна компетентність характеризується такими ознаками:

- 1) впливає на вирішення складних (неалгоритмічних) завдань;
- 2) поліфункціональна;
- 3) проектується на різні види діяльності;
- 4) реалізується на різних рівнях.

На думку М. Холодної, розвиток пізнавально-інтелектуальної компетентності школярів можна здійснювати, враховуючи ієрархію індивідуальних пізнавальних стилів, які складаються із:

- 1) стилів кодування інформації;
- 2) стилів обробки інформації;

- 3) стилів постановки і розв'язання проблем;
- 4) епістемологічного стилю;
- 5) персонального пізнавального стилю [2, с. 323]

Інтелектуальне виховання – це така форма організації навчально-виховного процесу, яка забезпечує кожному учню чи студенту індивідуалізовану педагогічну допомогу з метою розвитку його інтелектуальних можливостей.

Психодидактику ми розглядаємо як одну із складових частин психологічної педагогіки. Біля витоків цієї інтегрованої науки, в якій «з'єднані теорія і практика розвиваючого освіти, особистісно-орієнтованого навчання», стояли К. Ушинський, П. Каптерев, А. Нечаєв, А. Лазурський. У центрі уваги були процеси засвоєння знань і формування різних сторін особистості того, хто навчається. Закони загальної, вікової та соціальної психології служили завданням педагогіки як науки навчання і виховання дитини [2].

Психодидактика передбачає розвиток інтелектуальної, особистісної, емоційної, духовно-моральної, психосоматичної сфер психіки індивідуума, що дозволяє учневі набути здатності бути суб'єктом розвитку особистості в цілому.

Досвід творчої діяльності сприяє формуванню пізнавально-інтелектуальної компетентності, оскільки використання інноваційних (інтерактивних та ігрових технологій), є компонентом творчої діяльності. На нашу думку, досвід творчої діяльності допоможе школяру вирішувати проблеми, сприятиме розвитку креативності.

Варто зауважити, що основні риси творчої діяльності виявляються:

- у самостійному перетворенні знань і вмінь на нову ситуацію;
- баченні нової проблеми у звичайній ситуації;
- визначенні структури об'єкта та його нової функції;
- у самостійному перетворенні відомих способів діяльності у новий досвід;
- у застосуванні різних способів вирішення проблеми й альтернативних доказів;
- у принципово новому способі вирішення проблеми, який є комбінацією відомих.

Психодидактика забезпечує теоретичне обґрунтування і використання на практиці інноваційних методів навчання з інтерактивними можливостями, що забезпечують особистісний, соціальний, пізнавальний, інтелектуальний та комунікативний розвиток школярів, що сприяє успішній творчій реалізації нових освітніх стандартів.

Список використаних джерел

1. Лебедева В.П., Орлов В.А., Панов В.И. Практико-ориентированные подходы к развивающему образованию. – М.: Педагогика, 1996. № 5.
2. Холодная М. Когнитивные стили. О природе индивидуального ума. / М. Холодная – 2-е изд.– СПб.: Питер, 2004.–384с.